

velvillig Behandling, og en saadan vil jeg for mit Vedkommende i alt Fald tilsige paa mit Partis Vegne.

Harald Jensen: Da det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (I. A. Hansen) og det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) havde talt, var der, som den sidste ærede Taler (Vejstrup) sagde, ikke meget tilbage af Lovforslaget; der var kun en enkelt Paragraf, § 3, som kunde finde Naade for de Herrers Øjne. Jeg ser noget anderledes paa dette Forhold, og jeg vilde meget gerne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, som det foreligger. Det kan jo godt ske — og det tror jeg for Resten ogsaa —, at Bestemmelsen i § 1 om at øve Tvang paa de Medlemmer, der har siddet i den Tid, som de er pligtige til, for at faa dem til at sidde en Aarrække endnu ikke vil faa overordentlig eller vidtrækkende Betydning. Jeg tror ikke, den vil faa det, fordi der ude i Vælgerbefolkningen er en absolut Ulyst til at tvinge Folk til at tage mod borgerlige Ombud. Jeg kender ingen Steder, hvor man har brugt denne Fremgangsmaade. Man plejer altid, inden man stiller en Mand op, at spørge ham, om han ønsker Valg eller Genvalg, og først, naar han erklærer sig villig dertil, sker Opstillingen. Men vi lever jo under ganske mærkværdige Forhold med Dyrtid og meget andet, som har bragt et overordentlig stort Arbejde over Kommunerne; det kunde jo ske, at der sine Steder blev en Nødstilstand i Sogneraadene eller Byraadene, og hvis der blev det, vilde det være kedeligt, hvis man ikke kunde faa Pladserne besat og faa Gerningen røgtet paa tilbørlig Maade. Det er aldeles ikke utænkeligt, at der kan komme saadanne Forhold, og alene denne Mulighed burde være tilstrækkelig til, at man gennemførte denne § 1, som den er foreslaaet. Men, som sagt, jeg tror ikke, den vil faa overordentlig vidtrækkende Betydning; det vil kun blive undtagelsesvis, at den her og der faar Anvendelse. Der kan komme saadanne Undtagelser, der gør det nødvendigt, at man foretager sig noget ad Lovgivningens Vej, saaledes som det her er foreslaaet, men det vil neppe ske i større Udstrækning.

Med Hensyn til § 2, angaaende Forhøjelsen af Medhjælperlønnen eller Medhjælperpengene til Formændene for Sogneraadene og Statstilskud dertil, skal jeg indrømme, at med Hensyn til Forhøjelsen af Medhjælpssummen kunde Kommunerne nok selv komme over det, men jeg vil dog vove at paastaa, at saaledes som Lovgiv-

ningen har udviklet sig den sidste Menne-skealder, er der Gang paa Gang fra Rigsdagens Side paalagt Sogneraadene en Masse Arbejde, som egentlig ikke kan kaldes kommunalt Arbejde, men som de udfører for Statsmagten, for det store Samfund. Selv under normale Forhold vilde det ikke være urimeligt, at Staten betalte nogle af eller alle de Udgifter, som den paalægger Kommunerne, og som i Virkeligheden ikke vedrører Kommunerne. Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (I. A. Hansen) nævnedes f. Eks. Valg, og det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) sagde, at han havde været ude at tælle Høns. Det er de mest ubegribelige Hverv, som Kommunalraadene faar paalagt, snart fra det statistiske Departement, snart fra Indenrigsministeriet, at udføre. Det er ikke alene et stort personligt Arbejde, der kræves, men ogsaa et Arbejde, der paalægger Kommunerne Udgifter, saa hvis denne Bestemmelse kunde blive Indledningen til, at der blev givet Kommunerne et Tilskud eller en Betaling for det Arbejde, de udfører, og en Godtgørelse for de Udgifter, som Staten paalægger dem, og som egentlig ikke vedrører dem, synes jeg, at man alene af den Grund skulde vedtage denne Bestemmelse. Det forekommer mig mærkeligt, at Mænd, som har haft med Kommunalforvaltningen at gøre i mange Aar, og som altsaa er kendte med Forholdene, kan modsætte sig den og ikke tværtimod søger at udnytte den til Gavn for Kommunerne.

Med Hensyn til Skatterestanterne er jeg af samme Mening som det ærede 4de Medlem for 6te Kreds, der udtalte, at det var meget tvivlsomt, om ikke hele denne Fremgangsmaade til en bestemt Tid at stryge Folk af Valglisten og derved fratage dem deres Valgret beror paa en kolossal Misforstaaelse, idet Kommunallovens § 1 giver enhver, som ikke er i Restance paa selve Valgdagen, Ret til at stemme. Ser man paa andre Bestemmelser i Loven, vil man se, at de peger i samme Retning. Bestemmelsen i Lovens § 5 siger f. Eks., at den Mand, der først fylder 25 Aar, efter at Valglisten er fuldstændig færdig — men naturligvis senest Valgdagen —, skal have Ret til at stemme. Paa samme Maade er det med de Vælgere, der tilflytter Kommunen, idet de optages paa Listen fra den Dag, de har været der i tilstrækkelig Tid, selv om det først er paa Valgdagen. Men naar man optager de Folk, der fylder 25 Aar, paa en særlig Liste og giver dem Valgret, saa synes jeg, der ligger nogen Selvmodsigelse i, at en Vælger, der har